

Arrest

nr. 70 266 van 21 november 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 22 juli 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 21 april 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 22 juni 2011.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 oktober 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat DE METS, die *loco* advocaat V. VANRYCKEGHEM verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, komt op 3 oktober 2010 België binnen en dient een asielaanvraag in op 15 oktober 2010.

Op 11 maart 2011 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 4 april 2011 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 21 april 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 14.03.2011 bij onze diensten werd ingediend door :

(...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

Artikel 9ter — § 3 3°— van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift werd niet voorgelegd bij de aanvraag.

Inderdaad maken betrokkenen in hun aanvraag 9ter een medisch getuigschrift over gedateerd op 01.03.2011 op naam van A., D. Dit medisch getuigschrift is echter niet opgesteld conform het model vereist door Art.9ter §1 van de wet van 15.12.1980 en gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007 ; bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van dit standaardgetuigschrift.

De aanvraag werd ingediend op 14.03.2011, dus na de invoeging op 29.01.2011 van het KB van 24.01.2011 , en kan bijgevolg niet anders dan onontvankelijk worden verklaard overeenkomstig art.9ter §3-3° van de wet van 15.12.1980, gezien het standaardmodel medisch getuigschrift niet samen met de aanvraag werd overgemaakt.

(...).”

Op 8 juni 2011 wordt ten opzichte van verzoeker een bevel genomen om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies).

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een eerste middel aan dat luidt als volgt:

“Eerste middel: de bestreden beslissing schendt de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen alsook de materiële motiveringsplicht.

8. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze.

De wet van 29 juli 1991 alsook artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te geven, dat ze in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (R.v.St., nr. 167.416, 2 februari 2007; R.v.St., nr. 167.411, 2 februari 2007). Dit betekent dat de motivering meer moet zijn dan een louter abstracte en vormelijke stijlformule. De motivering moet pertinent en draagkrachtig zijn. Daarnaast moet de motivering in rechte en in feite evenredig zijn met het belang van de genomen beslissing (Mast, A., Dujardin, J., Van Damme, M., "Overzicht van het Belgisch administratief recht" Mechelen, Kluwer , 2006, p. 693-694).

9. Door te bepalen dat het standaard medisch getuigschrift "niet werd voorgelegd bij de aanvraag motiveert de DVZ onvoldoende beslissing.

Deze reden stelt de Verzoeker niet in staat te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft.

Evenmin geeft deze reden de Verzoeker inzicht in de precieze motieven van de DVZ. De stelling dat het medisch getuigschrift niet toegevoegd werd, houdt bovendien geen steek aangezien er duidelijk wel een

medisch getuigschrift toegevoegd werd aan de aanvraag, dat eveneens overeenstemt met de eisen van de wet (zie hierover meer in het tweede middel)."

2.1.2. In de nota repliceert de verwerende partij dat de aanvraag van verzoeker onontvankelijk werd verklaard omdat er een medisch attest werd overgemaakt dat niet werd opgesteld conform het model vereist door artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Verzoeker ontkent volgens de verwerende partij niet dat hij het modelattest niet heeft gebruikt en niet bij zijn medische regularisatieaanvraag voegde. Verzoeker stelt enkel dat er een medisch getuigschrift werd overgemaakt dat voldoet aan de eisen van de wet. De verwerende partij stelt dus dat de beslissing naar behoren werd gemotiveerd en dat het duidelijk is waarom de aanvraag onontvankelijk werd verklaard. De motieven die aan de basis liggen van de bestreden beslissing zijn immers duidelijk weergegeven in de beslissing. De verwerende partij concludeert dat de bestreden beslissing wel degelijk afdoende werd gemotiveerd en dit zowel in feite als in rechte. De verwerende partij merkt nog op dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing schijnt te kennen aangezien hij ze aanvecht in het verzoekschrift, zodat aan de formele motiveringsplicht derhalve werd voldaan.

Wat betreft de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht betreft, merkt de verwerende partij op dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) zich niet in de plaats kan stellen van de administratieve overheid. De verwerende partij is van oordeel dat de beslissing afdoende werd gemotiveerd en dit zowel in feite als in rechte. De beweringen van verzoeker kunnen hieraan geen afbreuk doen.

2.1.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motieven wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat het standaard medisch getuigschrift niet werd voorgelegd bij de aanvraag.

Verzoeker maakt bijgevolg niet duidelijk op welk punt de motivering in de bestreden beslissing hem niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou voldaan zijn aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Tevens dient te worden opgemerkt dat indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een stereotiepe, geijkte en gestandaardiseerde motivering, dit louter feit op zich alleen nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (RvS 27 oktober 2006, nr. 164.171; RvS 27 juni 2007, nr. 172.821).

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt.

Verzoeker voert tevens de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De Raad zal dit onderdeel van het middel, gelet op de nauwe samenhang, bespreken samen met het tweede middel in punt 2.2.3. van het arrest.

Het eerste middel is ongegrond.

2.2.1. Verzoeker voert een tweede middel aan dat luidt als volgt:

"Tweede middel: Schending van artikel 9ter, § 3, 3° van de wet van 15 december 1980
a. Wettelijk kader

10. Overeenkomstig artikel 9ter, §3, 3° van de wet van 15 december 1980, verklaart de gemachtigde van de minister de aanvraag tot machtiging van verblijf omwille van medische redenen onontvankelijk: "indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid".

Artikel 9ter, §1, vierde lid bepaalt dan weer dat:

"Hij [De verzoeker] maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling,"

In het K.B. 24 januari 2011 tot wijziging van het K.B. 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen geeft in bijlage het model weer van het medische getuigschrift dat bij een aanvraag 9ter dient gevoegd te worden.

Artikel 4 van het K.B. 24 januari 2011 bepaalt echter dat artikel 7 van het K.B. 17 mei 2007 als volgt vervangen moet worden:

"Art. 7. Het standaard medisch getuigschrift dat de vreemdeling samen met zijn aanvraag van een machtiging tot verblijf, overeenkomstig artikel 9ter, § 1, vierde lid, en § 3, 3°, moet overmaken, wordt opgesteld overeenkomstig het model dat als bijlage aan dit besluit is toegevoegd. Behoudens de gevallen voorzien in artikel 9ter, § 3 van de wet, geeft de gemachtigde van de minister de instructie aan de gemeente om de betrokkene in te schrijven in het vreemdelingenregister, en hem in het bezit te stellen van een attest van immatriculatie model A. Dit attest wordt ingehouden indien de betrokkene zonder geldige reden geen gevolg geeft aan een uitnodiging van de ambtenaar-geneesheer, van de geneesheer aangeduid door de Minister of zijn gemachtigde, of van de deskundige, bedoeld in artikel 9ter, § 1 van de wet, " (eigen onderlijning)

11. In casu zal worden aangetoond dat de DVZ artikel 9ter, §1, 4de lid en art. 9ter. §3, 3° van de wet van 15 december 1980 heeft overtreden door te oordelen dat het model van medisch getuigschrift letterlijk overeen moet stemmen met model van het medische getuigschrift dat in bijlage aan het K.B. 24 januari 2011 toegevoegd werd.

b. Inzake de motivering van de PYZ

9. De DVZ was van oordeel dat het medisch getuigschrift overgemaakt bij de aanvraag 9ter, niet was opgesteld conform het model vereist door art. 9ter §3, 3° van de wet van 15 december 1980 en gepubliceerd in bijlage bij het K.B. van 24 januari 2011 tot wijziging van het K.B. van 17 mei 2007.

10. Bijgevolg oordeelde de DVZ dat Verzoeker het standaard medisch getuigschrift niet had voorgelegd bij haar aanvraag 9ter en dat haar verzoek bijgevolg niet anders dan onontvankelijk verklaard kon worden.

11. Dit argument aangehaald door de DVZ kunnen om de hierna uiteengezette redenen niet worden weerhouden.

c. Schending van artikel 9ter §3, 3° van de wet van 15 december 1980

In de memorie van toelichting van het artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 wordt het volgende verduidelijkt met betrekking tot het medisch getuigschrift:

"Door daarnaast meer precieze eisen te stellen van de informatieve pertinentie van het medisch getuigschrift dat moet worden voorgelegd, wordt de procedure duidelijker gekaderd. Zo zal er een standaard medisch getuigschrift worden voorzien via een koninklijk besluit, vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Het medisch getuigschrift dient in elk geval zowel de ziekte, haar graad van ernst als de noodzakelijk geachte behandeling vermelden, gezien de beoordeling van deze drie gegeven noodzakelijk is wil men de finaliteit van de procedure eerbiedigen.

Daarnaast zal o.m. ook expliciet worden vereist dat de betrokkene alle nuttige inlichtingen overmaakt. De aanvraag zal onontvankelijk worden verklaard wanneer de vreemdeling de indieningsprocedure niet volgt (aanvraag via aangetekende brief), wanneer hij niet voldoet aan de verplichting tot identificatie, of wanneer het medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de gestelde voorwaarden." (eigen onderlijning) (Ontwerp van wet tot wijziging van de procedure om een verblijfsvergunning te bekomen om medische redenen, Pari. St. Kamer 2010-2011, nr. 0771/001, p. 147).

Door te stellen dat het medisch getuigschrift in ieder geval de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling dient te vermelden, heeft de Kamer duidelijk bepaald dat een medisch getuigschrift dat niet letterlijk overeenstemde met het standaard medisch getuigschrift in bijlage bij het K.B. van 24 januari 2011, eveneens aanvaardbaar zou zijn, zolang dat getuigschrift zowel de ziekte, haar graad van ernst als de noodzakelijk geachte behandeling vermelden, aangezien de beoordeling van deze drie gegevens noodzakelijk is wil men de finaliteit van de procedure eerbiedigen.

Artikel 7 van het K.B. 17 mei 2007 bepaald vervolgens dat het standaard medisch getuigschrift opgesteld dient te worden overeenkomstig het model dat als bijlage aan het K.B. van 24 januari 2011 is

toegevoegd. Dit versterkt enkel het idee dat het medisch getuigschrift geen letterlijke kopie van het hierboven vermelde model dient te zijn.

Ook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oordeelde reeds in deze zin in haar arrest van 18 mei 2011 in de zaak RvV 68 453/ II (Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, arrest nr. 61 726 van 18 mei 2011, in de zaak RvV 68 453/ II). In dit arrest oordeelde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen immers dat de verschillende lay-out van een medisch getuigschrift, waarvan de inhoud overeenstemt met het model voorgeschreven door het KB van 24 januari 2011 en beantwoordt aan de ratio legis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 doordat het de ziekte vermeldt, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, geen afbreuk doet aan de conformiteit van dit getuigschrift met artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en het K.B. 24 januari 2011 tot wijziging van het K.B. 17 mei 2007

In casu stemt het medisch getuigschrift ingediend door Verzoeker inhoudelijk volledig overeen met het model zoals voorgeschreven door het K.B. van 24 januari 2011. Het feit dat andere woorden gebruikt werden om inhoudelijk dezelfde vragen te stellen in het attest, doet daar geenszins afbreuk aan!

Het getuigschrift ingediend door Verzoeker is bovendien nog uitgebreider en gedetailleerder dat het model medisch attest gepubliceerd in bijlage bij het K.B. van 24.01.2011.

Bijgevolg beantwoordt het getuigschrift ingediend door Verzoeker aan de ratio legis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980, aangezien het getuigschrift de ziekte vermeldt, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

Door te oordelen dat de aanvraag van Verzoeker onontvankelijk was ten gevolge van een medisch attest dat niet letterlijk, maar zeker wel inhoudelijk, overeenstemde met het model medisch attest gepubliceerd in bijlage bij het K.B. van 24.01.2011, heeft de DVZ

d. Schending zorgvuldigheidsbeginsel

De DVZ heeft nagelaten een inhoudelijke vergelijking van de twee getuigschriften uit te voeren en heeft integendeel slechts een héél oppervlakkige prima facie toets uitgevoerd.

Toen duidelijk werd op basis van deze prima facie toets dat het medisch attest ingediend door Verzoeker niet woordelijk overeenstemde met het model medisch attest gepubliceerd in bijlage bij het K.B. van 24.01.2011, heeft de DVZ de aanvraag zonder meer onontvankelijk verklaard.

Dergelijke werkwijze strookt niet met het beginsel van zorgvuldig bestuur!

Een zorgvuldige vergelijking van de twee attesten zou immers ten overvloede aangetoond hebben dat de twee medische attesten inhoudelijk (zij het niet letterlijk) volledig overeenstemmen.

Inhoudelijk voldoet het medisch getuigschrift ingediend door Verzoeker volledig aan het model zoals voorgeschreven door het K.B. van 24 januari 2011 en beantwoordt het getuigschrift aan de ratio legis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980, aangezien het getuigschrift de ziekte vermeldt, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.”

2.2.2. In de nota repliceert de verwerende partij dat zij herhaalt dat de reden waarom de aanvraag van verzoeker onontvankelijk werd verklaard is dat er een medisch attest werd bijgevoegd dat niet werd opgesteld conform het model vereist door artikel 9ter, § 1 van de vreemdelingenwet. Verzoeker ontkent volgens de verwerende partij niet dat hij geen gebruik heeft gemaakt van het standaard voorgeschreven medisch attest en dat er een ander medisch attest werd bijgevoegd bij de aanvraag dat niet werd opgesteld conform het model vereist door artikel 9ter, § 1 van de vreemdelingenwet maar hij stelt dat het door hem gehanteerde attest wel inhoudelijk beantwoordt aan de vereisten van de wet. Er werd dus geen standaard medisch getuigschrift voorgelegd samen met de aanvraag hetgeen dus niet ter discussie staat en niet wordt betwist door verzoeker. De aanvraag werd nochtans ingediend op 14 maart 2011 en dus na de inwerkingtreding op 29 januari 2011 van het koninklijk besluit van 24 januari 2011.

De verwerende partij wijst erop dat waar de wetgever de meest uiteenlopende mogelijkheden biedt aan de illegaal verblijvende vreemdeling om zijn verblijf te regulariseren, de noodzaak bestaat om een regelgeving uit te vaardigen die het bestuur toelaat op een snelle en adequate manier te beslissen. De regelgeving in verband met het verblijfsrecht geput uit een medische aandoening legt volgens de verwerende partij de verplichting op het standaard getuigschrift te gebruiken dat is opgesteld overeenkomstig het model dat als bijlage aan het koninklijk besluit van 24 januari 2011 wordt gevoegd. De wetgever voorziet volgens de verwerende partij geen andere mogelijkheid. Het argument dat het gepubliceerde en bij wet opgelegde medisch attest gelijkenissen vertoont met het door verzoeker aangewende getuigschrift doet volgens de verwerende partij geen afbreuk aan de vaststelling dat het niet het bij wet opgelegde attest is. Bovendien voorziet de wetgever in de exclusieve bevoegdheid van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid om de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk te verklaren. De verwerende partij wijst er verder op dat verzoeker zelf aangeeft dat in het door hem voorgelegde medisch attest andere woorden worden gebruikt weliswaar voor dezelfde medisch vragen. Het komt echter niet aan de gemachtigde van de staatssecretaris toe om het

aan de aanvraag gehechte medisch getuigschrift inhoudelijk te onderzoeken maar wel naar de vorm. Eerst moeten de ontvankelijkheidsvoorwaarden worden nagegaan en moet onderzocht worden of voldaan is aan de bij de wet gestelde voorwaarden met name dient hij qua vorm na te gaan of de aanvraag een standaard medisch getuigschrift bevat en dit medisch getuigschrift de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling vermeldt. Enkel wanneer aan die wettelijke ontvankelijkheidsvoorwaarden is voldaan, wordt het dossier voor advies overgemaakt aan de raadgevende arts.

In haar nota repliceert de verwerende partij verder dat het de gemachtigde niet toekomt om het aan de aanvraag gehechte medisch getuigschrift te onderzoeken doch wel naar de vorm. Er is inderdaad geen inhoudelijke afweging van de attesten gebeurd omdat dit in deze fase van de procedure niet aan de orde is. Eerst moest worden nagegaan of aan de ontvankelijkheidsvoorwaarden is voldaan. Enkel indien aan die wettelijke ontvankelijkheidsvoorwaarden is voldaan, wordt het dossier voor advies overgemaakt aan de raadgevende arts.

2.2.3. Zoals bij het eerste middel reeds gesteld zal de Raad de aangevoerde materiële motiveringsplicht samen met de aangevoerde schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onderzoeken.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Verzoeker heeft op 14 maart 2011 een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ingediend. Dit artikel luidt als volgt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 2. Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden:

(...)

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoonst op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

*4° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.
(...).”*

Uit de lezing van bovenstaand artikel blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris een aanvraag onontvankelijk kan verklaren in onderstaande hypothesen:

- indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister c.q. staatssecretaris of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;
- indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;
- indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;
- in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag om machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Verzoeker betoogt in zijn verzoekschrift dat het medisch getuigschrift inhoudelijk volledig overeenstemt met het model zoals voorgeschreven door het koninklijk besluit van 24 januari 2011. Het feit dat andere woorden gebruikt werden om inhoudelijk dezelfde vragen te stellen in het attest doet daar geenszins afbreuk aan. Verzoeker wijst er verder op dat het door hem ingediende getuigschrift bovendien nog uitgebreider en gedetailleerder is dan het model gepubliceerd bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011. Bijgevolg beantwoordt zijn medisch attest volgens verzoeker aan de *ratio legis* van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Ter ondersteuning van zijn grief wijst hij op arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en naar de memorie van toelichting van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

De verwerende partij motiveert in de bestreden beslissing met betrekking tot het ingediende medisch attest het volgende:

“Artikel 9ter — § 3 3°— van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift werd niet voorgelegd bij de aanvraag.

Inderdaad maken betrokkenen in hun aanvraag 9ter een medisch getuigschrift over gedateerd op 01.03.2011 op naam van A., D. Dit medisch getuigschrift is echter niet opgesteld conform het model vereist door Art.9ter §1 van de wet van 15.12.1980 en gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007 ; bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van dit standaardgetuigschrift.

De aanvraag werd ingediend op 14.03.2011, dus na de invoeging op 29.01.2011 van het KB van 24.01.2011 , en kan bijgevolg niet anders dan onontvankelijk worden verklaard overeenkomstig art.9ter §3-3° van de wet van 15.12.1980, gezien het standaardmodel medisch getuigschrift niet samen met de aanvraag werd overgemaakt.

Vooreerst wijst de Raad erop dat de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk werd verklaard, zodat er geen inhoudelijke beoordeling is gebeurd van de medische attesten. Uit de beslissing blijkt geenszins dat de gemachtigden van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de vermelde ziekte, de graad van ernst en de behandeling inhoudelijk hebben beoordeeld. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid oordeelde dat de voorgelegde attesten naar de vorm niet conform zijn aan het model van het standaardgetuigschrift en dat om deze reden de beslissing onontvankelijk wordt verklaard. Uit artikel 9ter, § 3, 3° van de vreemdelingenwet dat luidt als volgt: “§3 De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk (...) 3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid”, blijkt duidelijk dat de verwerende partij bevoegd was om de vorm van de attesten en de aanwezigheid van bepaalde inhoudelijke elementen na te gaan.

Artikel 9ter, § 1, vierde lid vermeldt uitdrukkelijk “Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.” De verwerende partij dient aldus na te gaan of voor het medisch attest het standaard model is gebruikt en of het aan de inhoudelijke vereisten voldoet. Tevens blijkt uit de bestreden beslissing dat de verwerende partij niet betwist dat er een medisch attest werd gevoegd bij de door verzoeker ingediende aanvraag. Uit de bestreden beslissing blijkt aldus duidelijk dat de verwerende partij rekening hield met dit attest.

Waar verzoeker uitvoerig ingaat op het feit dat de door hem voorgelegde attesten inhoudelijk conform de regelgeving zijn, waarbij hij onder meer verwijst naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en de *ratio legis* van de wet, stelt de Raad vast dat verzoeker met zijn betoog niet aantoont dat de door hem ingediende attesten ook naar de vorm conform de regelgeving zijn. Uit het loutere feit dat een medisch attest duidelijk de ziekte, de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling zou vermelden, kan niet zonder meer geconcludeerd worden dat gebruik werd gemaakt van het standaard model. De Raad stelt dan ook vast dat verzoeker met zijn betoog de motieven van de bestreden beslissing, met name dat de ingediende attesten niet voldoen aan de vormvoorwaarden en dus geen standaardgetuigschriften zijn, niet weerlegt. Wel integendeel: nergens betwist verzoeker dat hij geen medisch attest conform het standaard model zoals bepaald in het koninklijk besluit van 24 januari 2011 heeft voorgelegd.

De Raad wijst erop dat het verzoeker is die een aanvraag indient en dat van de verblijfsaanvrager mag worden verwacht dat hij zorgvuldig te werk gaat bij het indienen van zijn aanvraag. Artikel 9ter, § 1, vierde lid van de vreemdelingenwet stelt duidelijk dat een standaard medisch getuigschrift zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de ministerraad bij de aanvraag moet worden gevoegd en dat dit medisch getuigschrift de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling moet vermelden. Het koninklijk besluit tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door het koninklijk besluit van 24 januari 2011 tot wijziging van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, bevat als bijlage het standaardgetuigschrift dat kan worden ingevuld door de artsen. Tevens toont verzoeker niet aan dat het voor hem onmogelijk was om een medisch attest conform het standaardmodel in te dienen bij zijn aanvraag.

Verzoeker toont met zijn uiteenzetting niet aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris op kennelijk onredelijke wijze of steunend op een foutieve feitenvinding tot de bestreden beslissing is gekomen. De bestreden beslissing steunt op afdoende, terzake dienende, pertinente en deugdelijke motieven. De schending van de materiële motiveringsplicht en artikel 9ter van de vreemdelingenwet kan niet worden aangenomen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken. Uit de voorgaande bespreking is gebleken dat de gemachtigde van de staatssecretaris op basis van een correcte feitenvinding tot zijn conclusie is gekomen. In de ontvankelijkheidsfase van de behandeling van verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf komt het inderdaad aan de gemachtigde van de staatssecretaris toe om na te gaan of de aanvraag van verzoeker aan de ontvankelijkheidsvoorwaarden voldeed. Indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid van artikel 9ter van de vreemdelingenwet is het de gemachtigde van de staatssecretaris die de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk verklaart. Het komt niet toe aan de gemachtigde om het door verzoeker bijgebrachte medische attest te controleren of dit inhoudelijk overeen zou stemmen met het door de wet opgelegde standaard getuigschrift.

De schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan niet worden aangenomen.

Het tweede middel is in al zijn onderdelen ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig november tweeduizend en elf door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET